

מסורת הש"ס

א) לעיל ל. ט. ועין ברכ"ט
ב) משמע ל"ב או לא
ג) מ"ק. א. ה"ר"ף וה"ר"ש
ד) גרסי או נעל כו. ד) מענת
ה) ופסחים לא.
ו) ר"ל מ"י. ו) פסחים
ז) לא. ח) נש. ט) נעל ל.
ח) נעל ל.
ט) נבדל בפסחים. י) ועי'
כמות ד"ה הלא. יא) ועי'
העיר מר קידושן ג. ד"ה
ביע"ל.

הגרות הב"ח
א) תוס' ד"ה אמר וכו'
שמש בקרקע מאה אמה
ונגנו מ"ס:

גליון הש"ס
תוס' ד"ה אמר וכו'
דבעין ה' פ"ד פ"ק
דמנחות. עין ימות דף ט'
ע"ז תוס' ד"ה רב אמר:

מתני' לרין צדוקו והפסילן לאחוריו: **גמ'** מאי הוה ליה **למיעבד**. הרי לרין: **מלוי זידו**. לא יפקדנו לאחריים במקום אחר שאם תודמנו לו סמורה לשכר יהא מומון לו: **סמס ידו**. להיות מומון לו לזוך ריוח הלא פתאום: **אין הכרעה**. שמתבדק ורבה

מתני' ^אהמפקיד מעות אצל חברו צררן והפשילן לאחוריו ^בא"ו שמסרם לבנו ולבתו הקטנים ^גונעל בפניהם שלא כראוי חייב שלא שימר כדרך השומרים ואם שימר כדרך השומרים פטור: **גמ'** בשלמא כולוהו שלא שימר כדרך השומרים אלא צררן והפשילן לאחוריו מאי הוה ליה למיעבד אמר רבא א"ר יצחק אמר קרא ויצרת הכסף בידך ^אאע"פ שצוררין יהיו בידך וא"ר יצחק לעולם יהא כספו של אדם מצוי בידו שנאמר וצרת הכסף בידך וא"ר יצחק לעולם ישליש אדם את מעותיו שליש בקרקע ושליש בפרקמטיא ושליש תחת ידו ^אוא"ר יצחק אין הברכה מצוייה אלא בדבר הסמוי מן העין שנאמר יצו ה' אתך את הברכה באסמך תנא דבי רבי ישמעאל אין הברכה מצוייה אלא בדבר שאין העין שולטת בו שנאמר יצו ה' אתך את הברכה באסמך ת"ר יהוהו"ך למוד את גורנו אומר יהי צרון ולפנדך ה' אליהו שתשלח ברכה במעשה ידינו התחיל למוד אומר ברוך השולח ברכה בכרי הזה מדר ואח"כ ברוך הרי זה תפילת שוא הלפי שאין הברכה מצוייה לא בדבר השקול ולא בדבר המודר ולא בדבר המנוי אלא בדבר הסמוי מן העין שנאמר יצו ה' אתך את הברכה באסמך אמר שמואל ^איכספים אין להם שמירה אלא בקרקע אמר רבא ומודי שמואל יערב שבת בין השמשות דלא אטרחוהו רבנן ^אואי שהא למוצאי שבת שיעור למקברינהו ולא קברינהו מחייב ^אואי צורבא כל

מרבנן הוא סבר דלמא מביעי ליה זוזי לאבדלתא והאידינא דשכיחי גשושאי אין להן שמירה אלא בשמי קורה והאידינא דשכיחי פרומאי אין להם שמירה אלא ביני אורבי אמר רבא ומודה שמואל בכותל ^א(אי נמי בין הקרנות) והאידינא דשכיחי טפוחאי אין להן שמירה אלא בטפח הסמוך לקרקע או בטפח הסמוך לשמי קורה א"ל רב אחא ברביה דרב יוסף לרב אשי התם תנן ^אחמין שנפלה עליו מפולת הרי הוא כמבוער רשבי"ג אומר כל שאין הכלב יכול לחפש אחריו ותנא כמה חפישת הכלב ג' טפחים הכא מאי מי בעינן שלשה טפחים או לא אמר ליה התם משום ריחא בעינן ג' טפחים הכא משום איכסויי מעינא לא בעינן ג' טפחים וכמה אמר רפרם מסיכרא ^אטפח ההוא גברא דאפקיד זוזי גבי חבריה אותבינהו בצריפא דאורבני איגנוב אמר רב יוסף ^אאע"ג דלענין גבני נטירותא היא לענין נורא פשיעותא היא הוה תחלתו בפשיעה וסופו באונס חייב ואיכא דאמרי ^אאע"ג דלענין נורא פשיעותא היא לענין גבני נטירותא וסופו באונס חייב והילכתא תחלתו בפשיעה וסופו באונס חייב ההוא גברא דאפקיד זוזי גבי חבריה א"ל הב לי זוזאי א"ל לא ידענא היכא אותבינהו אתא לקמיה דרבא א"ל ^אכ"ל לא ידענא פשיעותא היא זיל שלים ^אההוא גברא דאפקיד זוזי גבי חבריה אשלמינהו לאימיה ואותבינהו בקרטליתא ואיגנוב אמר רבא היכי גדייני דייני להאי דינא נימא ליה לדידיה זיל שלים אמר

מ"ל דלא מנינו ששאל פטור אלא צנתה מחמת מלאכה דמשומר שכן לא אחי דפי"ו ו"ל דנפקא לן מוכי ישאל איש וי"ו מוסיק על עניין ראשון והוי כאילו כמיז גניבה ואצידה להדיא בשאל וכוין דכתיב ציה גניבה ואצידה ואונסין ליכא למפטריה בגניבת אונס והא דליף צברייתא מק"ו היינו חילו לא נאמר קרא היימי אומר ק"ו:

שאיין הב"ב יב"ז א'חפ"ש אחריו. ואם תאמר והלא פטור לצדוק חור מפני סכנת עקרב ^או"ל דהכא חייב ליה הכא שיש סם חמין צודאי אינו פטור משום חששת עקרב דהא מצעתי לן בפסחים (דף ט') ככר צפי נחש תריץ חצר להוציא או לאו: **ה"ג** ר"ח הילכתא תחלתו בפשיעה וסופו באונס חייב. וכן מוכח משלטי הפועלים (לקמן דף ט'): דהלכתא לחייב דפרין אצוי אי הכי תחלתו בפשיעה וסופו באונס הוא וחייב וכן מוכח ריש פרק הכונס (ב"ק דף טו) ודוקא היכא שיכול להיות שהאונס לא היה נאדם אם לא פשע בתחלה אצל פשע צה ויאלת לאגס ומתה פטור דמלאך המות מה לי וכו' וצריך לומר דצריפא דאורבני הוי שמירה מעליא לווזי לענין גבני כמו קרקע להכי קרי ליה לענין גבני אונס:

המפקיד פרק שלישי בבא מציעא

מב.

עין משפט
גב מצוה

אמר שמואל בכפים אין להם שמירה בוי. לרין עיון אס שמרם בקרקע ^אונגנו משס אס שומר שכן חייב וצפרק הכונס (ב"ק דף ט. וסס ד"ה ג'גון) משמע לחייב דפרין אצוי לרב יוסף והאמר ר' יוחנן הטוען טענת גבז באצידה משלם תשלומי כפל ואי שומר אצידה שומר שכן הוי

קרינא צעי לשלומי ומאי פריך דלוקמא צעוין שנגנזה צלונס כגון שהעמיק בקרקע ק' אמות או שתקפתו שינה או חולי אלמא כל גניבה לא הויא אונס אלא לטטים מוויין וכן צמר הכי דמייטי לא אי אמרת צשומר חסס שכן משלם כפל ואי לטטים מוויין גבז הוא שומר שכן נמי משלם כפל משמע דמשום גניבה לא מפטר שומר שכן אס לא צטענת גניבת ליטטים מוויין מיבה הנכו יש לדחות דה"מ למימר ולטעמך דבלאו הכי נמי מצי למימר ולטעמך אפי' גולן הוא ממנא שומר שכן משלם כפל צבעלים ויש להביא ראיה מפ' השואל (לקמן דף טה) וסס דכי יליף גניבה ואצידה בשואל משומר שכן פריך מה לשומר שכן שכן משלם כפל צטענת ליטטין מוויין ומשני אי צעית אימנא גולן הוא משמע שאין שום גניבה שיפטור צה שומר שכן תן ממנון גדול הוא למה לא יהא אונס אס העמיק בקרקע ק' אמות דמאי ה"ל מו למיעבד או אס תקפתו שינה או חולי גדול גולן יתכן ששום גניבה לא ממנא שתהא אונס אמור לליטטין מוויין ולרבה אית ליה צסוף הפועלים (לקמן דף טג) דאי על צעידנא דעיילי אינטי פטור א"כ תמנא גניבת אונס ששומר שכן ומייהו יש לדחות דרבה יסבור כאידך שינוא דקרינא דעיף כרז יוסף צהכונס (ב"ק דף טו) ומי"מ אין סברא כלל שלא נגנזה גניבת אונס שיפטור צה שומר שכן ואין לתרץ דהשואל וחייב רחמנא שומר שכן בגניבה אע"פ שהיא קרובה לאונס כדאמר צהשואל (לקמן דף טד) חייב אף צכל גניבת אונס דהא צליטטין מוויין הוא פטור אע"ג דגבז הוא לרב יוסף א"כ מאי משי צהשואל (דף טה) לטטין מוויין גולן הוא אכתי איכא למיפריך מה לשומר שכן שכן משלם כפל צטענת גניבת אונס תאמר בשואל דכי יליף צחייב צגניבה ואצידה לא ישלם כפל אפילו צטענת גניבת אונס דמסתמא הוא חייב קרן צכל לאונסין ^אדכעין זה פריך פ"ק דמנחות (דף ה:) גבי הלואן להוציא הטרפה וצפרק שור שנגנז ד' וה' (ב"ק דף טו) גבי שור האלטרין מהו לגבי מוצא ונראה דכוין דמאי שואל מק"ו דשומר שכן אין לחייבו צגניבת אונס קרן דזיו לצא מן הדין להיות כדלון דשומר שכן פטור מנגיבת אונס אף שואל כן וא"ת וגניבת אונס בשואל לפי האמת

תורה אור השלם
1 ונתתה בפקדו יצירת
הכסף בידך ויהיה אל
הפקדים אשר יבדו
אליהן בו:
דברים י"ב כה

2 יצו"י אפקד את הברכה
באסמך ובכל משלך
ידך וברוך בארץ אשר י?
אליהך נתן לך:
דברים כ"ח

לעזי רש"י
פוישו"ן שפס.
אשקרא ואשקירי"ן.
ארו. תיבה קטנה.

מוסף רש"י
בדבר הסמוי מן העין.
שאינו ידוע הסכום (תענית
ח). כספיה. של פקדון.
אין להם שמירה אלא
בקרקע. ואם לא נתק
בקרקע ואצדו, פשיעה היא
אללו ומיי. דשומר חסס חייב
בפשיעה (פסחים לא).
משום ריחא. שהכל
מיימו וממטעו ומולאו
(שם).

מ"ל דלא מנינו ששאל פטור אלא צנתה מחמת מלאכה דמשומר שכן לא אחי דפי"ו ו"ל דנפקא לן מוכי ישאל איש וי"ו מוסיק על עניין ראשון והוי כאילו כמיז גניבה ואצידה להדיא בשאל וכוין דכתיב ציה גניבה ואצידה ואונסין ליכא למפטריה בגניבת אונס והא דליף צברייתא מק"ו היינו חילו לא נאמר קרא היימי אומר ק"ו:

שאיין הב"ב יב"ז א'חפ"ש אחריו. ואם תאמר והלא פטור לצדוק חור מפני סכנת עקרב ^או"ל דהכא חייב ליה הכא שיש סם חמין צודאי אינו פטור משום חששת עקרב דהא מצעתי לן בפסחים (דף ט') ככר צפי נחש תריץ חצר להוציא או לאו: **ה"ג** ר"ח הילכתא תחלתו בפשיעה וסופו באונס חייב. וכן מוכח משלטי הפועלים (לקמן דף ט'): דהלכתא לחייב דפרין אצוי אי הכי תחלתו בפשיעה וסופו באונס הוא וחייב וכן מוכח ריש פרק הכונס (ב"ק דף טו) ודוקא היכא שיכול להיות שהאונס לא היה נאדם אם לא פשע בתחלה אצל פשע צה ויאלת לאגס ומתה פטור דמלאך המות מה לי וכו' וצריך לומר דצריפא דאורבני הוי שמירה מעליא לווזי לענין גבני כמו קרקע להכי קרי ליה לענין גבני אונס:

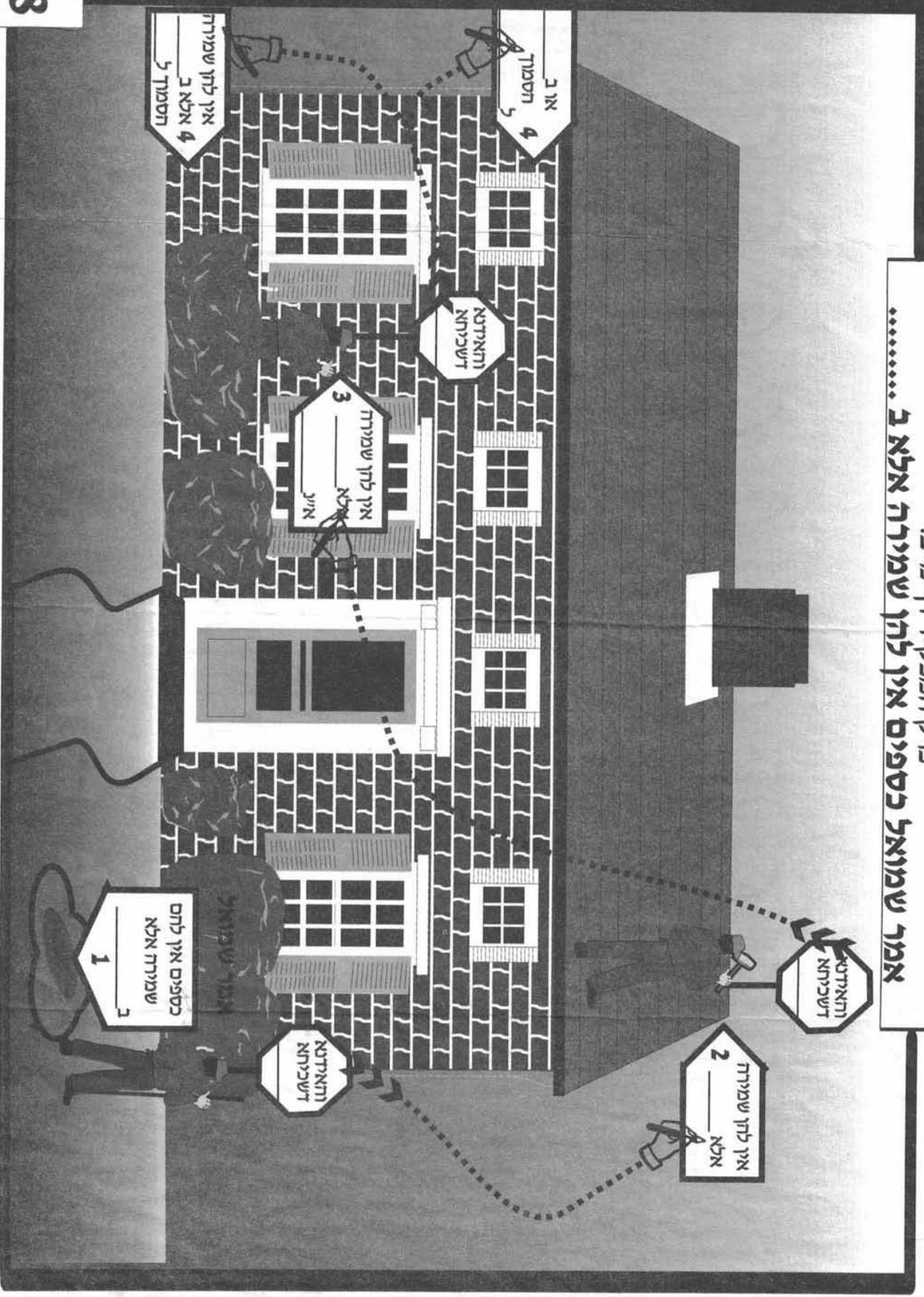

לז א"כ
ביאורי מילים לז-לז
 התאם את המילים

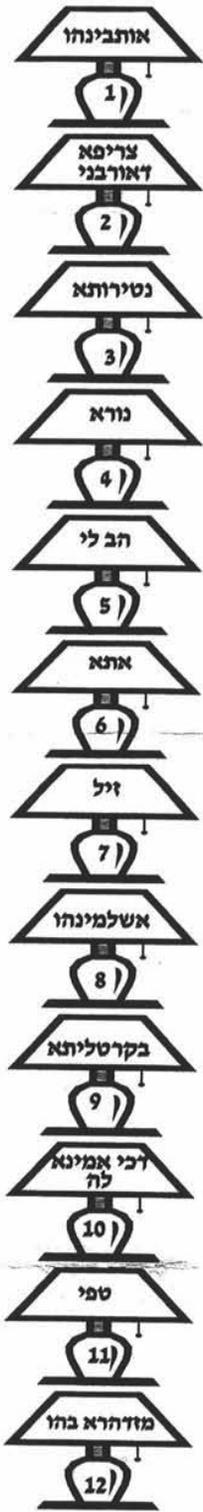
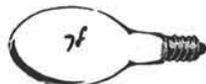
- דבר שספרו באספר
- מהעין
- לכסות
- צריך אותו
- תאריך חכם
- גנבים
שוכרים התקרה
- חיכה-התעכב
- ועכשיו
- יחלק
למה חלקים
- אולי
- גאה היה לו לעשות
- דבר שארדו בארה
- דבר שקלו באסקל
- זה יהיה טוב
- גנבים
שמשים בקרקע
- גנבים
שמשחים בקיר
- מכוסה-אוסתר
- הנחם מאחוריו
- חשב
- אסתר-סחורה
- קשר אותם

- צרון 1
- הפשילן 2
- בשלמא 3
- מאי הוה
ליה
למישבד 4
- ישליש 5
- פרקמטיא 6
- סמוי 7
- דבר
השקול 8
- דבר
המדוד 9
- דבר
המנוי 10
- שהא 11
- צורבא
מרבנן 12
- סבר 13
- דלמא 14
- מליבעי
ליה 15
- והאידנא 16
- גשושאי 17
- פרומאי 18
- טפוחאי 19
- איכסויי 20
- מענינא 21

פרק המפקיד דף מייב.
אמר שמואל לספים אין לתן שמירה אלא ב.....

רז איכ-אייז
ביאורי מילים רז-35
 התקט את האזיט

פרק המפקיד דף מ"ב. מ"ב:
סיפור של השומר שמסר זוזי לאימיה

אמר רבא היכי נדייני דיינא להאי דינא ?

נימא ליה לדידיה זיל שלים !

בגלל ש _____
חייב _____

אמר :

כל המפקיד
על דעת _____
הוא מפקיד

נימא ליה לאימיה זילי שלימי !

בגלל שלא _____
את הכסף

אמרה :

חבן
לא אמר לי _____
ש _____
דאקבריהו

נימא ליה (לבן)

אמאי לא אמרת לה
ש _____
ש _____

אמר

כוונתי היתה
לטובה לומר לאימי
שזה שלי, אז _____
ש _____

הדין: משתבע איחו (השומר) ש _____ ומשתבעא אימיה ש _____
ופטור מלשלם בקרטליתא, ו _____

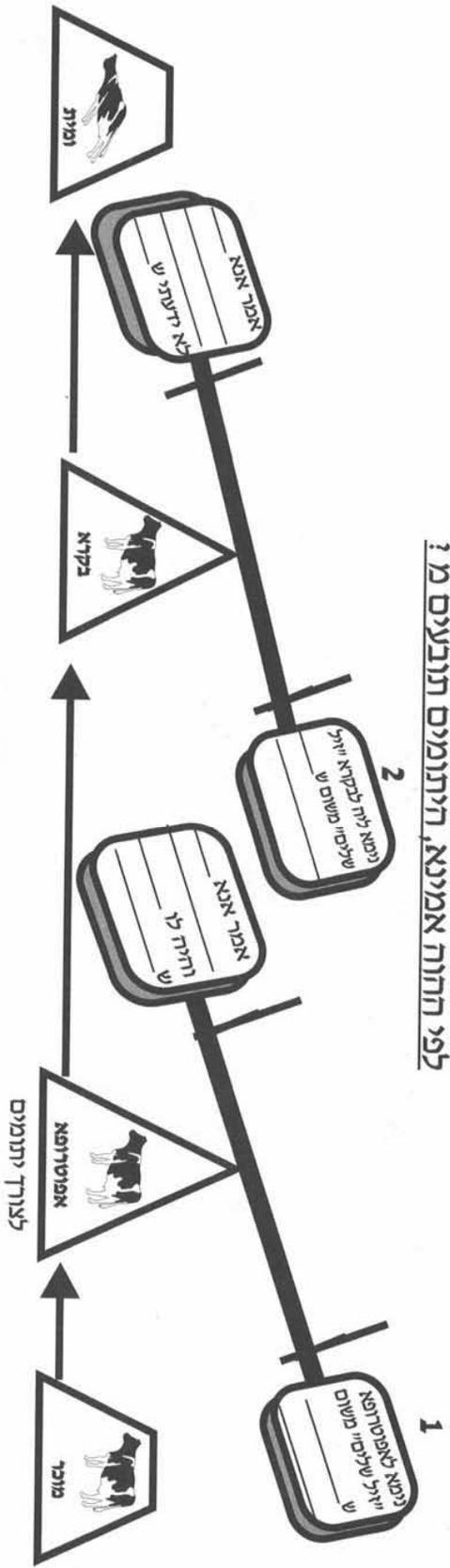
דף מידע:
ביאורי מגילים ג'ל-36
 התאם את האלים

- כשותא-ג'רועה
- חאוף
- אנה תשים-ת'רזק
- שיבא
- רועי בקר
- סוחר-סוכן
- ג'רקתי לו
- לעין-ולעים לב
- שני-תוכנות
- יש
- מסתכר-מרויח
- האלך
- ואוכר
- יחד עם שאר השוורים
- משרת-פועל שלו
- אין
- הרי
- בעל הבית
- הוא היה צריך
- מסרתי אותו
- העארתי אותו
- מהפני
- שהוא קנה
- שני-חזותכות
- שור

- 1 דזבן
- 2 תורא
- 3 כבי
- 4 שיני
- 5 בקרא
- 6 מסרתיה
- 7 בהדי תורי
- 8 אוקימתיה
- 9 שדאי ליה
- 10 מכדי
- 11 איבעי ליה
- 12 לעיוני
- 13 איכא
- 14 ליכא
- 15 מריח
- 16 ספסירא
- 17 ומזבין
- 18 סרסיה
- 19 מהאי רמי
- 20 אזל
- 21 מאינדך
- 22 לאיתויי
- 23 משתרשי
- 24 חלא
- 25 כיסי

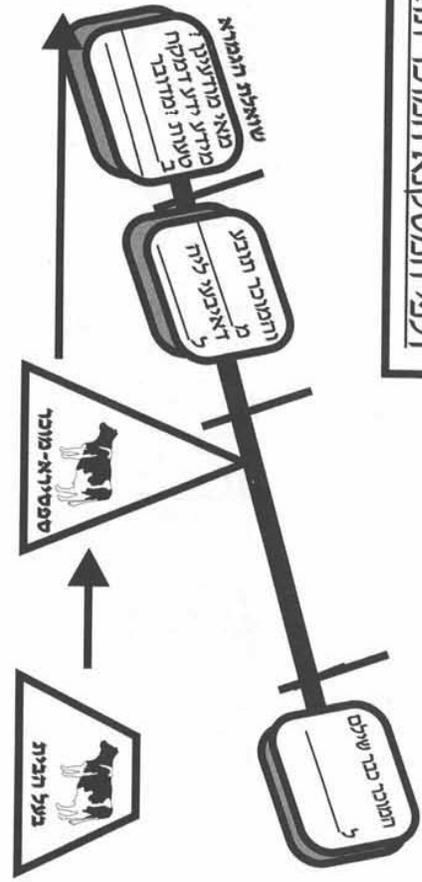
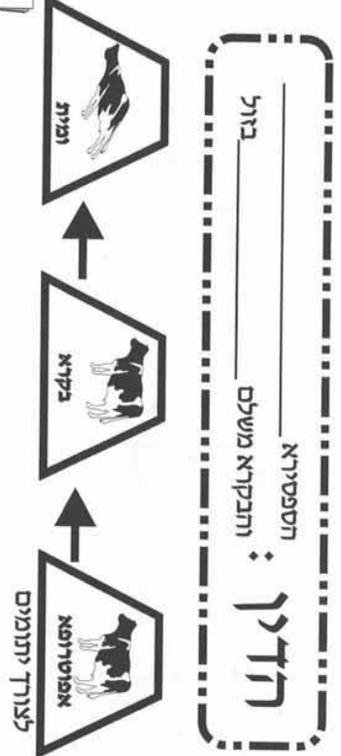
פרק המפקיד ד"ר מ"יב:
 הווא אפטרופא זיחמי, זזפן ללו תורא ליתמי ומסריח
 נקרא, לא הוה לילה כלי ושיני למיכל- ומית

לפי התורה אמינא, היתומים תובעים מ ?

מכרי, בקריא
 מביע ליה ל
 דיתמי תור
 1

מורה שיהיתומים קבלו כבר את כספם מהמורה.
 וליתומים אין שום חפסד
 ולפי המסקנא המורה תובע מ:

המפקיד מעות אצל חברו

או שמסרן לבנו ולבתו הקטנים

משנה ח

המפקיד מעות אצל חברו, צָרָרָן
וְהַפְשִׁילָן לְאַחֲרָיו, או שְׁמַסְרָן
לְבָנוּ וּלְבָתוֹ הַקְטָנִים, וְנָעַל
בַּפְּנֵיהֶם שְׂלָא פְּרָאוֹי חֵיב, שְׂלָא
שָׁמַר כְּדָרְךָ הַשׁוֹמְרִים; וְאִם שָׁמַר
כְּדָרְךָ הַשׁוֹמְרִים פְּטוּר.

אמר ר' יצחק
לעולם ישליש אדם מעותיו,
שליש בקרקע
שליש בפרקמטיא
ושליש תחת ידו

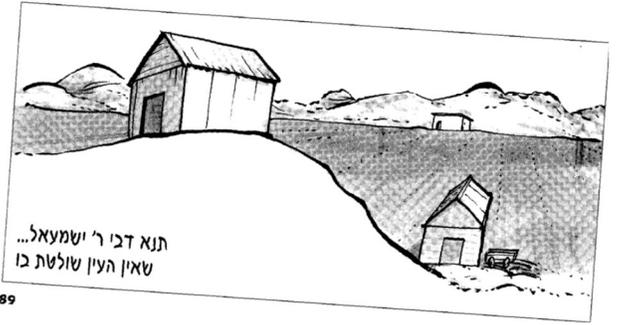
או שנעל בפניהם שלא נראוי

אף על פי שצורין
יהו בידין

אמר רב יצחק אין הברכה מצויה אלא ב...

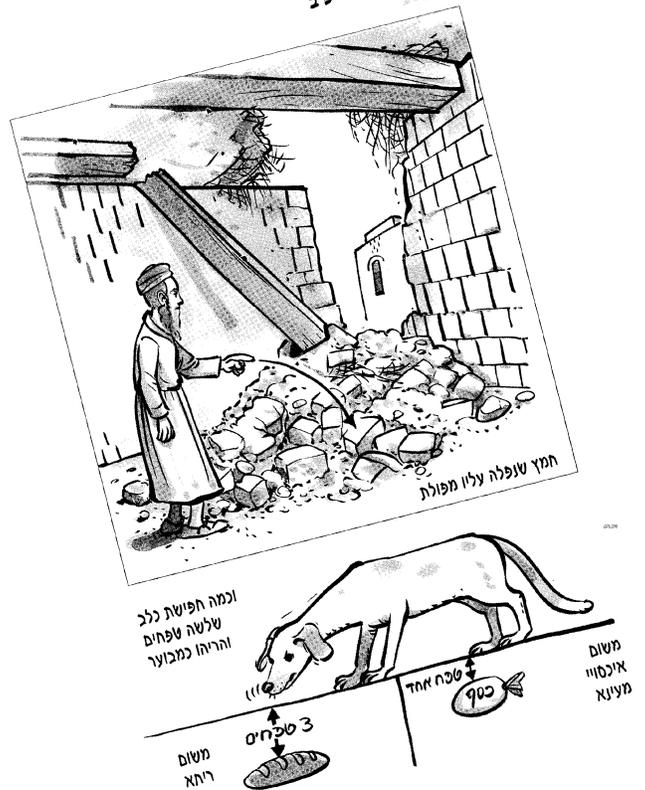
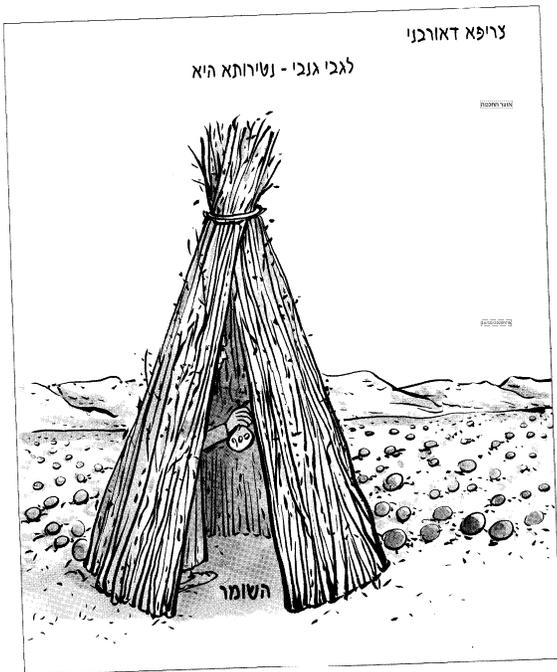
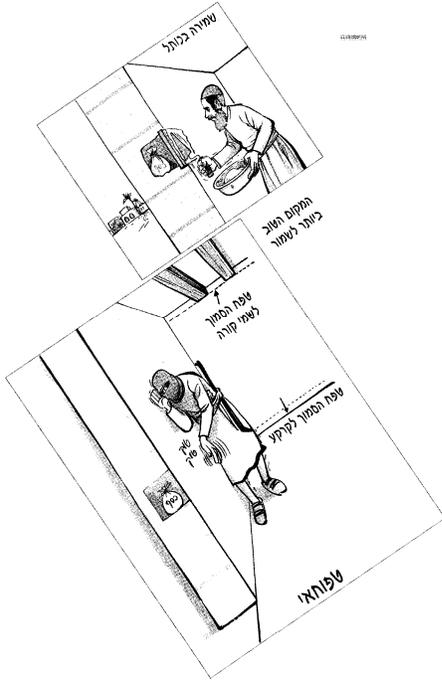
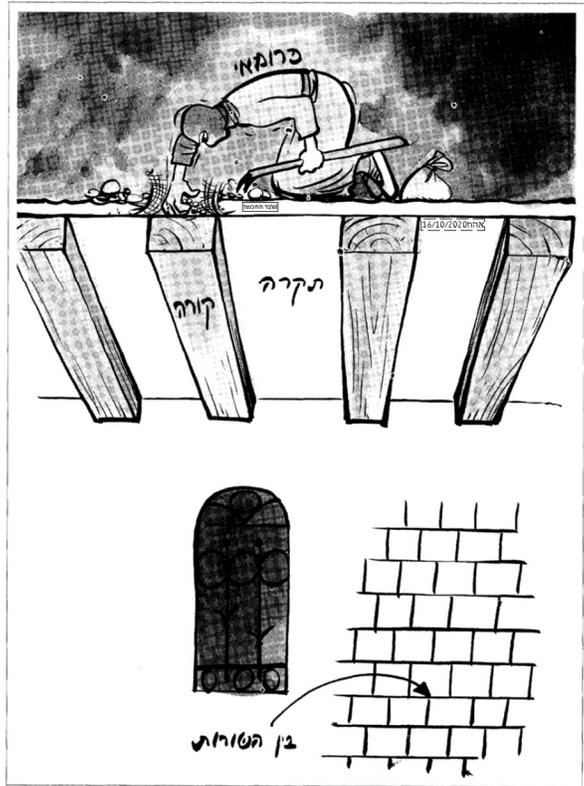
והאידינא דשכיחי גשושאי

זמודי שמואל...

והאידנא דשכיחי פרומאי (שוברי תקרה)

ההוא גברא דאפקיד זוזי גביה חבריה
 פלוני נתן לחברו כסף לשמור והחבר נתן לאמו שהניחה בארגז שלה - ונגנבו

כל חפציה
 שומרת
 בקרסליתא
 לנ...

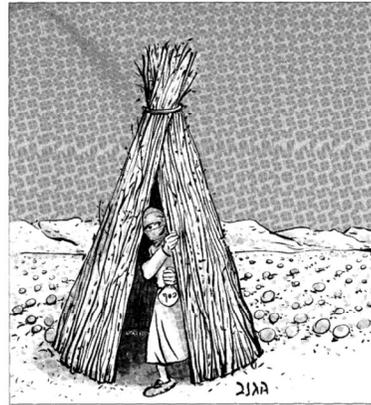
אשלמניהו
 לאימיה
 ואותכניהו
 בקרסליתא

לענין נורא - פשיעותא היא

אזרח 16/10/2020

סופו באונס

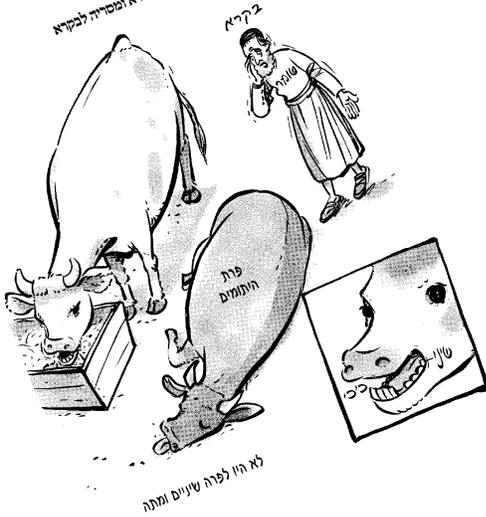

גונב

הספקיד טב

הספקיד טב

ההוא אמבוסורוסא דירומי דיבן לזיו תוריא ומסריה לביקיא

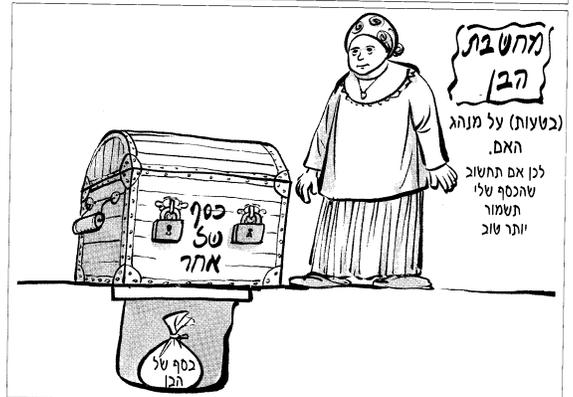

לא היו לפרה שניים ומחה

מנהג
 האמא

מחטבת
 הב

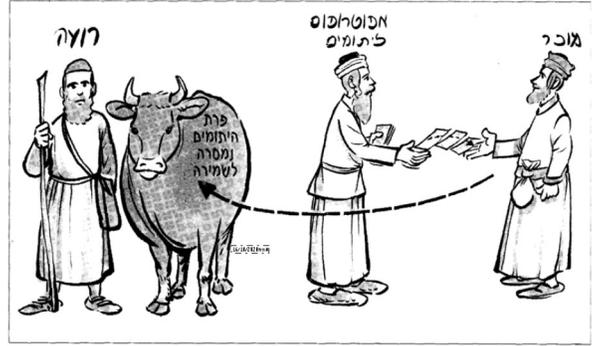
(בטעות) על מנהג
 האם.
 לכן אם תחשוב
 שהנסף שלי
 תשמור
 יותר טוב

פסק רבא: השומר נשבע שמסר לאמו והיא נשבעת שהניחה בארגז ופטור

במציאות נמצא בעל הפרה

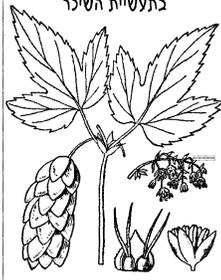
מריה דתורא קטעין - איבעי ליה לאודוען

אנדר החכמה

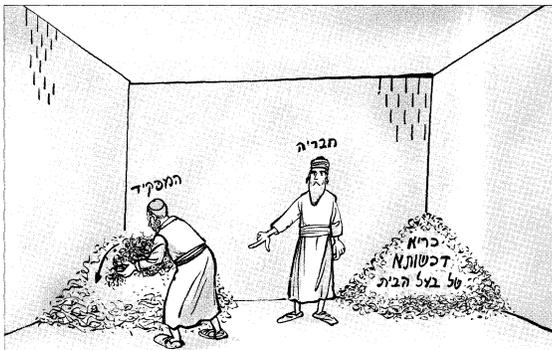

צמח הכשות המשמש לנתנת טעם בתעשיית השיכור

אנדר החכמה

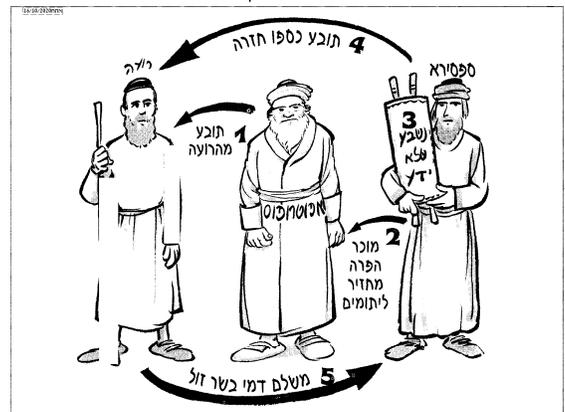
ההוא גברא דאפקיד כשותא גבי חבריה

מסתבר שמריה דתורא הוא ספסירא (סוחר)

סיכום המהלך

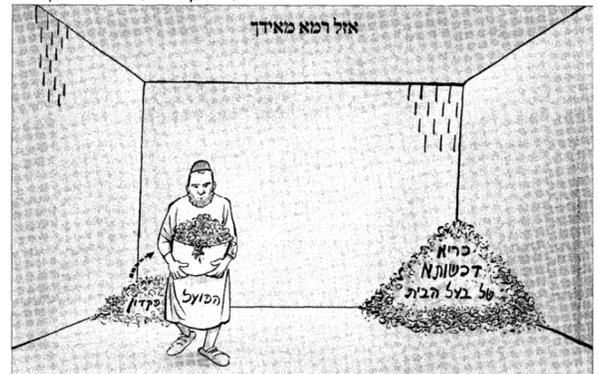

בעל הבית יאמר שציון מאיזו ערימה לקחת

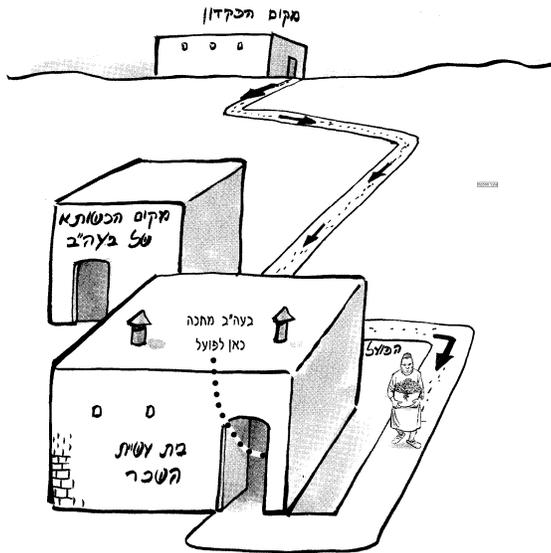
אוצר החכמה
אדר 10/2020

הפועל יטען שלא נאמר לו באופן ברור

ואי דשהא שיעור לאיתויי ליה

הגמרא מוסיפה שאם היו ערימות חדשות בשני מקומות ובעל הבית חכה לפועל שיביא יכול היה להעריך לפי זמן ההליכה מאיזה מקום הוציא את הכשות.

לפי אורך זמן הבאת הכשותא יכול השומר לדעת שנלקח מהפקידון

בכל מקרה הפועל (שלא אמרו לו במפורש מזה לא תקח) פטור

סוף סוף מואי פסידא איכא...

אם אין הפסד לשומר ישלם לבעל הפקידון

הא קא משתרשי ליה (נהנה)

אמר רב סמא

אם התמיץ השכר לא משלם למפקיד דמי כשות

מוכא כפוסקים שהשומר חייב גם שבועה שכר היה

רב אשי אמר

אם הכשות השביח רק מעט משלם רק מה שנהנה

משלם ליה דמי כיסי

